

ρον ἔθηκε τὴν διόλεκτρον ἤρωισιν Συλλ. Ἐπιγρ. 2439 — ἰσόμερον, τὸ ἴσον μερίδιον. Νικ. Θερ. 592.

2) ἔχων τὴν αὐτὴν ἔκτασιν τιμῆς, σκότω φάρος ἰσόμεριον Αἰσχύλ. Χο. 319, ἔθα ἡ ἀρχαία γραφὴ ἦτο: ἰσόμεριον, ἣν οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων κριτικῶν ἀκολουθοῦντες τῷ Erfurd μετέφραζον εἰς ἀντιμετρον, ἀλλὰ κατὰ τὸν Paley προτιμῶνται ἡ γραφὴ ἰσόμεριον, τὸ δὲ ἐγένετο μακρόν "Ἐπιγρ. ἀδία ἐς ἐν τῶ: ἰσόμεριον ἐν Προμ. 558, ἴδε σημ. Paley ἐν τόπῳ "ἰσόμεριον... ἐν τῷ κόσμῳ καὶ σκότος Διογ. Α. 8. 26" ὡ φάος ἀγνόον καὶ γῆς ἰσόμεριον ἀήρ (καθότι ὁ ἀήρ καλύπτει ἅπαντα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς) Συρ. Πλ. 87 (πρ6). "Ἡσ. Θ. 126, Γαλα... ἐγένετο ἴσον ἐαυτῆ Οὐρανόν). — Ἐπιγρ. -ρωσ ἔυστ. 161. 20.

ἰσόμερος, ον, = ἰσόμεριος, λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Πασσεύωνος περὶ ἐαυτοῦ: ἰσόμερον πρὸς τὸν Δία, D. O. 219-καθόλου, ὁμοίως, ἔργον ἀρχαίοις νῆμασιν ἰσόμερον Ἀνθ. Π. 6. 206: ἰσόμεριον, ἴσον μέρος, ἴσον μερίδιον, Νικ. Θερ. 105, Ἀνδρομάχος παρὰ Γαλην. 14. 41, 16. 23. Kühn. [ἴσ., ἴδε ἴσος ἐν τ. ἐλ.] ἰσόμεριος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁ, ἡ, ἴσος ἢ ὁμοίως νεκρῶς, ἐλάθειθ' ἰσόμενος, ἐλάθειθ' Ἐπιγρ. Ὀρ. 200, ἴδε τὸν Σχολ.

ἰσόμενος ἀγών, ὁμοίως τῶ ἐ. Νεμίτα παθητικὸν Ἐπιγρ. Δελφῶν καὶ Ἀθηνῶν, Bull. d. corr. hell. V. a 305-7. — πρὸλ. ἰσόμενος Π.

ἰσόμενος, ον, ἐξ ἴσου διανεμημένος, Γρηγ. Ναζ. τ. 2, σ. 103C.

ἰσόμενος, ἔς, ἔχων ὄψος ἴσον τῷ ὄψει τῶν νεφῶν, φθάνων μέχρι τῶν νεφῶν, ἰσόμενοι δροσιν Βασίλ. Σελευκ. ἐν βίῳ Θεόλ. σ. 294A. ἐξ ἄλλοι γραφ. ἀφαινεσάντων.

ἰσόμενος, ἡ, ἰσόμενος ἄμας: εἰς τὸ πᾶχος, Στουδ. 1748C.

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσόμενος, ον, ὁμοίως πρὸς ὄνειρον, κενός, μέταξος, Αἰσχύλ. Πρ. 549 [ἔβα τὸ ὄνειρον τὸν Reinsig νὰ διορθώσῃ ἀντόνετρον, ἴδε τὴν λ. ἴσος ἐν τ. ἐλ.]

ἰσοπέλαγος, ον, ἔχων τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πλῆθρων, ἰσομή- κη, Πλάτ.

ἰσοπέλαγος, ἔς, ἔχων ἴσον πένθος, Σχολ. εἰς Αἰσχύλ. Εὐρ. 783.

ἰσοπέλαγος, ον, ὁμοίως περατόμενος, Σχολ. εἰς Ὀδ. Α. 98. ἰσοπεριμέτρος, ον, = τὸ ἴπου., Ψευδο-Ιουστ. 1381B.

ἰσοπεριμέτρος, ον, ἔχων ἴσην περίμετρον, Συνέσ. 71C, Πρὸκ. εἰς Πλάτ. Τιμ. σ. 162.

ἰσοπετής, ἔς, πετόμενος μετὰ τῆς αὐτῆς ταχυτήτος, ὁ δύο αἰε- τοῦ: ἰσοπετής Σχολ. εἰς Εὐρ. Ὀρ. 321.

ἰσοπέτρος, ον, ὁμοίως πέτρος, Σχολ. εἰς Συρ. O. K. 192.

ἰσοπήγος, ον, ἔχων τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πηγῶν, Ὀπκ. Ἄλ. 1. 213.

ἰσοπλαστος, ον, ὁμοίως, Ἡσῦ. ἐν λ. ἀντίπλαστος.

ἰσοπλατής, ἔς, ἔχων τὸ πλάτος, Ἀριστ. Οἰκ. 1. 6. 9, Ἀρχιμη- λος παρ' Ἀθην. 209C: ἄρτος ἰσοπλάτης, Ἀθην. 128D (συνήθ. γρῶφ. -πλα- τῆς), πρὸλ. Ἀνθ. Π. παράρτημα 15' μετὰ δοτ., ἰσοπλάτης θουκ. 3. 21.

ἰσοπλάτων, ὄνος, ὁ ἴσος τῶ Πλάτωνος, ἄλλος Πλάτων, Νι- κόστρατον ἰσοπλάτων Ἀνθ. Π. Π. 11. 354. [ἴ. α.]

ἰσοπλευρός, ον, ἔχων ἴσας τὰς πλευράς, ἰσοπλευρον τρι- γωνον Πλάτ. Τιμ. 54A, E: ἐπίπεδον ἰσοπλευρον ἰσοπλευρον αὐτοῖς 55E. II: ἐπιθήματα, τετραγώνια, ἀντιθετὸν τῷ ἐτε- ρομήκῃ, ὁ αὐτὸ ἐπιθ. 147E, Ἀριστ. Ἀναίτι. Ὀρ. 1. 4. 3.

ἰσοπληγής, ἔς, ἔχων ἴσας πληγῆς, κτυπήματα (χρόνου), Ἀρχ. Μουσ.

ἰσοπληθής, ἔς, ἴσος κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸ ποσόν, ἤηρ Ἰππ. 462. 58: ἰππικὸς Σεν. Ἀγρ. 2. 9: τινι, πρὸς τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, Θουκ. 6. 37. 2) ἔχων ἴσον μέγεθος, ἐν Ἐπιερ. -θῶς Κόκλειδ. 12. 5.

ἰσοπολίτευς, ἡ, ἰσότης πολιτικῶν δικαιωμάτων, Ἀριστ. Ἄποπ. 537: παρεχόμενη εἰς ἰδιώτας, ἐπινοεῖ τὸ αὐτὸ ἰσοπολίτευαν Ἐπιγρ. Βοιωτ. ἐν τῇ Συλλ. Ἐπιγρ. 1567, πρὸλ. 1772-3. 2) ἰδίως: συν- θετικὰ μεταξὺ δύο πόλεων περὶ ἀμοιβῆς: παραχωρήσεις τοιοῦτον δικαιομάτων, Ἐπιγρ. Κρη. ἐν τῇ Συλλ. Ἐπιγρ. 2554. 190, 2558, Πολύτ. 16. 26. 9, καὶ: Λεωδεδεούσιν ἔστιν ἰσοπ. πρὸς Ἀρκαδίας Πλούτ. 2. 300A: οὕτως, αἱ ἰσοπολίτευες πόλεις, αἱ εἰσελθούσαι εἰς τοιαύτας συνθήκας, Συλλ. Ἐπιγρ. 4040 Π. 16: ἐνεύθεν ἐπὶ τῶν Ρωμαίων municipia, Ἀπκ. Ἐπιγρ. 1. 10: — πρὸλ. Niebuhi Ρωμ. Ἰστ. 2, σημείωσ. 101.

ἰσοπολίτης (ἄνθρωπος), ὁ, ἡ, πολίτης ἔχων ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα, ἰσοπολίτην τινά τοῖς ἀγγέλοις Κύριλλ. Ἄλ. Ὀμιλ. εἰς τὸ Πίσχ. 1. 15, κλ. 3) ἔχων ἀμοιβὰς πολιτικὰ δικαιώματα, πολιτῆς Ρω- μαϊκῆς τινος: ἰσοπολίτης (municipium), Δικ. Ἄλ. 8. 76: ἰσότητος ἰσοπολίτης, Ἀρχ. 12. 1, κλ. — θηρ. ἰσοπολίτης, ἔδος, ἡ, Ἀπκ. Ἐπιγρ. 1. 10, πρὸλ. ἰσοπολίτης.

ἰσοποσός, ον, ἴσος κατὰ τὸ ποσόν, Ὀργεισώφ. ἐν Αἰλιανῷ τ. 2, ἐκδ. Herch. σ. 580. 23.

ἰσοπραξία, ἡ, ὁμοία κατὰστασις, τὸ εὐρίσκεισθαι εἰς ὁμοίαν κατὰστασιν, ἐὰν τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν ἰσοπραξίαν τῶν ἐπιμαχο- μένων καὶ τὴν τοῦ τέλους ἀδύναμ. ἔυστ. 662. 35. ἰσοπραστος, ον, ὁμοίως πρὸς γέροντα, Αἰσχύλ. Ἀγ. 78.

ἰσοπτερός, ον, ἴσος πτερῶν, ἐλαφρὸς, ταχύς, Σχολ. εἰς Αἰ- σχύλ. Ἀγ. 272.

ἰσοπτύχης, ἔς, ἔχων ἴσας πτυχάς, ἰσοπτύχης χιτωνίων Ἐπιγρ. Ἀθηνῶν, Rang. Ant. hell. 865: — ἰσοπτύχης (θηρ.) αὐτοῖς 862.

ἰσοπτύχος, ον, (πτῶσις) ἔχων ἴσας πτώσεις, Ἀπολλών. π. Ἀντων. 375B.

ἰσοπύθια, τὰ, ὄνομα ἀγώνος, ἰσοπύθια Αὐγουστεια με- γάλα ἱερὰ Ἐπιγρ. Θεατικῶν CIG. 3498. — ἰσοπύθιον μουσι- κῶν ἀγῶνων Ἐπιγρ. Δελφ. ἐν Bull. de corr. hell. V. σ. 375. 384.

ἰσοπυργός, ον, ἴσοι ἢ ὁμοίως πρὸς πύργον, Ἡσῦ. ἐν λ. ἀντι- πυργός.

ἰσοπυρον, τὸ, πρῶτον τι, πῖθων: εἶδος κορυδαλλίδος, (κατ' ἄλλους menyanthes ἐν τοῖς ἐξαις φυόμενος), Sprengel εἰς Διοσκ. 4. 121. Κατὰ Sibthorp νῦν ὀνομάζεται στακτιέρι, ἐν Ζακύνθῳ δὲ καπνό- χυρον.

ἰσορηπής [ἴ], ἔς, = ἰσόροπος, Νικάνερ. Θερ. 646, Παιητῆς Βοιωτ. 98.

ἰσορηπίως, εἶμαι ἰσόροπος, εἶμαι ἐν ἰσοροπίᾳ, Πλάτ. Τιμ. 52E, Νόμ. 733D, 794E: τινι Πολύδ. 1. 11. 1.

ἰσοροπή, ἡ, ἴση ῥοπή, ἰσοροπία, Γρηγ. Νύσος τ. 2, σελ. 1062C.

ἰσοροπήσεις, εως, ἡ, = τῷ ἴπου., Ἡρων ἐν Ἀρχ. Μαθηματ. σελ. 153.

ἰσοροπία, ἡ, ὡς καὶ νῦν, τὸ ἔχειν ἴση ῥοπήν ἢ κλίσην πρὸς ἑκάτερα τὰ μέρη, Πλάτ. Φαίδ. 109A.

ἰσοροπικά, τὰ, δύο βαγγίματα τοῦ Ἀρχιμήδους περὶ ἰσο- ροπίας, σ. 104-120, ἐκδ. Βασιλ.

ἰσοροπος, ον, (ῥοπή) ἐξ ἴσου ῥέπων πρὸς ἑκάτερα τὰ μέρη,